Παράκληση στην Οσία Ματρώνα την εκ Ρωσίας

Ευλογήσαντος του ιερέως λέγομεν τον Ψαλμόν ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου.....

Ήχος δ΄
Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν. ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στιχ. α΄. Εξομολογείσθε τω Κυρίω, και επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού.Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν. ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στιχ. β΄. Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με και τω ονόματι Κυρίου ημυνάμην αυτούς.
Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν. ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στιχ. γ΄. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, και έστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν. ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Είτα τα παρόντα τροπάρια.
Ήχος δ΄. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.
Την εν Ρωσία διαλάμψασαν άρτι υπομονή εν τοις εκάστοτε πόνοις,
αγάπη προς τους πασχοντας και προς τον Θεόν,
ταπεινώσει, μέλψωμεν, απαθεία και νήψη

μελιρρύτοις άσμασι, θεοφόρον Ματρώναν,
αυτής λιτάς αόκνους ευλαβώς
προς τον Δεσπότην Χριστόν εξαιτούμενοι. **Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.**
Την εν Ρωσία διαλάμψασαν άρτι υπομονή εν τοις εκάστοτε πόνοις,
αγάπη προς τους πασχοντας και προς τον Θεόν,
ταπεινώσει, μέλψωμεν, απαθεία και νήψη
μελιρρύτοις άσμασι, θεοφόρον Ματρώναν,
αυτής λιτάς αόκνους ευλαβώς
προς τον Δεσπότην Χριστόν εξαιτούμενοι.
Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Ου σιωπήσωμεν ποτε, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι. ειμή γαρ συ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσούτων κινδύνων; τις δε διεφύλαξεν, έως νυν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου. σους γαρ δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Ο Ν΄ (50) ΨΑΛΜΟΣ
Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου, εξάλειψον το ανόμημά μου……

Ο Κανών ού η ακροστιχίς.
«Ματρώνα, λιταίς σου σκότη μου διάλυσον. Χ.»

Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.
Ματρώνα, δικαίως υπό σεπτού η ονομασθείσα
στύλος όγδοος αχανούς
Ρωσίας, Κροστάνδης Ιωάννου,
εν ευσεβεία ημάς πάντας στήριξον.

Αγίασον πάντας σε ευλαβώς,
Ματρώνα, τιμώντας
ώσπερ κρήνην αγιασμού
θεόβρυτον και πηγήν θαυμάτων
την εν Ρωσία αρτίως εκβλύσασαν.

Του κόσμου ασκήτρια θαυμαστή,
Ματρώνα οσία,
δυσχειμέροις εν τοις καιροίς
δεινής αθεΐας εν Ρωσία

η διαλάμψασα, ρύσαι με θλίψεων.

Θεοτοκίον.
Ροαίς, Μητροπάρθενε, ρυπτικών
ευχών σου προς Κτίστην
Και Υιόν σου ημών παθών
κατάσβεσον φλόγα χαμαιζήλων,
Θεογεννήτορ, μερόπων διάσωσμα.

Ωδή γ΄. Ουρανίας αψίδος.
Ως πυξίον σοφίας και αρετής μέλπομεν
σε των ευσεβών αι χορείαι, χάριτος σκήνωμα,
Ματρώνα, και δωρεών παντοδαπών εκμαγείον
οι εν δίναις σπεύδοντες τη μεσιτεία σου.
Νυν, αόμματε Μήτερ, η της ψυχής όμματα
έχουσα σαφώς εστραμμένα
προς τον ουράνιον Νυμφίον και Λυτρωτήν,
Ματρώνα, άνοιξον κόρας τας ημών θεάσασθαι
τα υπέρ έννοιαν.

Ασκουμένων γυναίων
θεοειδές έκτυπον,
η οφθείσα Πνεύματος θείου
κατοικητήριον,
τω σω Νυμφίω Χριστώ,
Ματρώνα, πρέσβευε, σώφρον,
δούναι τις τιμώσι σε
χάριν και έλεος.

Θεοτοκίον.
Λυμεώνος αΰλου
γένους βροτών, Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη Μαρία,
θεία ολέτειρα,
εξ επηρείας αυτού
απάλλαξόν με εν τάχει
τον ψυχήν και χείλεσι
σε μακαρίζοντα.

Διάσωσον,
από κινδύνων, Ματρώνα, τους σε τιμώντας
ως νεόφωτον αρετών παντοίων απαύγασμα
και άστρον προς στένοντας συμπαθείας.

Επίβλεψον,
εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε,
επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν,
και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις και το Κάθισμα.

Ήχος β΄. Πρεσβεία θερμή.
Την υπομονήν και ταπεινώσει λάμψασαν
εν χρόνοις δεινοίς Ρωσίας ανυμνήσωμεν
ασκήτριαν κράζοντες.
τιμαλφές αρετών ανακτόριον,
Ματρώνα, χάριν εύρηκας Χριστώ
πρεσβεύειν υπέρ των ανευφημούντων σε.

Ωδή δ΄. Εισακήκοα Κύριε.
Ικετών εις βοήθειαν
σπεύσον σων, Ματρώνα θεοχαρίτωτε,
σαρκοφόρος ώσπερ άγγελος
εν Ρωσία άρτι διαλάμψασα.

Ταπεινώσεως σκήνωμα
και εικών, πανεύφημε, προοράσεως,
τήρει πάντας τους τιμώντας σε
εν υπομονή και νήψει πάντοτε.

Ασινείς διατήρησον
νόσων κατωδύνων τους εκζητούντας σου
τας πρεσβείας προς τον Ύψιστον
θεαυγές Ματρώνα, υπερένδοξε.

Θεοτοκίον.
Ιλαστήριον άμεσον
κόσμου, απολύτρωσαι, Μητροπάρθενε,

τους πιστώς σε μακαρίζοντας
και εκδεχομένους την σην εύνοιαν.

Ωδή ε΄. Φώτισον ημάς.
Σου την ευαγή
πολιτείαν αναμέλποντες
εν τω κόσμω αξαιτούμεθα ευχάς
προς τον Κύριον, Ματρώνα, τας αόκνους σου.

Στήριξον ημάς
εν τη πίστει τους προστρέχοντας
ση Ματρώνα γεραρά, επισκοπή
και υμνούντας σε
ως στύλον θεοφώτιστον.

Όλβε της Χριστού
Εκκλησίας πολυτίμητε,
Θησαυρόν, Ματρώνα, ώσπερ τιμαλφή
θείας Σκέπης μάνδρα έχει τα σα λείψανα.

Θεοτοκίον.
Ύμνοις σε αεί
σωτηρίας ως κρηπίδωμα
καταστέφωμεν βροτών, Μήτερ Θεού,
και χαράς ημών αλήκτου θείαν πρόξενον.

Ωδή ς΄. Την δέησιν.
Στηρίζουσα δήμον εμπερίστατον
δυσχειμέροις αθεΐας εν χρόνοις
μήτερ Ματρώνα, ουκ έπαυσας Ρώσων
επιζητούντων αλήθειαν πίστεως,
η νυν στηρίζουσα ευχαίς
σαις προς Κύριον πάντας ικέτας σου.

Κραυγάζει σοι ευσεβών ομήγυρις
καταφεύγουσα, Ματρώνα, ση σκέπη,
και ακλινή προστασία. υψόθεν
μη διαλίπης ημάς εποπτεύουσα,
Κυρίου νύμφη, τους πιστώς

μελωδούντας ασκήσεως πόνους σου.

Ομμάτων μου της ψυχής διάνοιξον,
θεοφόρητε Ματρώνα, τας κόρας
του βλέπειν πάντα συμφέροντα, κράζω,
η αομμάτως τον βίον ανύσασα
και παρειμένη εν καιροίς
τοις εσχάτοις, Ρωσίας ωράισμα.

Θεοτοκίον.
Την δέησιν, Θεοτόκε Δέσποινα,
η τεκούσα υπέρ λόγον τον Λόγον
Θεού Υψίστου, προσδέχου σου δούλου
πανευμενώς του ζητούντος την χάριν σου
και ανυμνούντως ευλαβώς
τον Υιόν σου και Κτίστην του σύμπαντος.

Διάσωσον,
από κινδύνων, Ματρώνα, τους σε τιμώντας
ως νεόφωτον αρετών παντοίων απαύγασμα
και άστρον προς στένοντας συμπαθείας.

Άχραντε,
η διά λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως
επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα,
δυσώπησον
ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αίτησις και το Κοντάκιον.
Ήχος β΄. Τοις των αιμάτων σου.
Την δυναμένη του Πνεύματος χάριτι
προβλέπειν πάντα εσόμενα μέλψωμεν,
Ματρώναν, Ρωσίας αγλάισμα,
ως γυναικών θεαυγών ισοστάσιον
και κόσμου μεσίτριαν ένθερμον.

Προκείμενον. Ήχος δ΄.
Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι.

Στιχ. Και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου και κατεύθυνε τα διαβήματά μου.

Ευαγγέλιον κατά Μάρκον (κεφ. η΄. 34 – θ΄. 1)
Είπεν ο Κύριος. όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού, και ακολουθείτω μοι. Ος γαρ αν θέλι την ψυχήν αυτού σώσαι, απολέσει αυτήν· ος δ' αν απολέση την εαυτού ψυχήν ένεκεν εμού και του ευαγγελίου ούτος σώσει αυτήν. τί γαρ ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; Ή τί δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; Ος γαρ εάν επαισχυνθή με και τους εμούς λόγους εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο υιός του ανθρώπου επαισχυνθήσεται αυτόν όταν έλθη εν τη δόξη του πατρός αυτού μετά των αγγέλων των αγίων. Και έλεγεν αυτοίς· Αμήν λέγω αμήν ότι εισί τινες των ώδε εστηκότων, οίτινες ου μη γεύσωνται θανάτου έως αν ίδωσι την βασιλείαν του Θεού εληλυθυίαν εν δυνάμει.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Ταις της Σης Οσίας πρεσβείαις ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Προσόμοιον.
Ήχος πλ. β΄. Όλην αποθέμενοι.
Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός…

Την παραμυθήσασαν
εμπεριστάτων χορείας
Ρώσων εν τοις έτεσι
τοις εσχάτοις μέλψωμεν
ύμνοις πρέπουσι
του Θεού χάριτι,
θεαυγή Ματρώναν,
την αόμματον ασκήτριαν,
ήσπερ ο Κύριος
της ψυχής τα όμματα ήνοιξεν
οράν τα εν τω μέλλοντι

και των καρδιών τα ενδότερα
και εν κατανύξει
κραυγάσωμεν. διάνοιξον ημών
ψυχών ευχαίς σου τα βλέφαρα
βλέπειν τα σωτήρια.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου….

Ωδή ζ΄. Οι εκ της Ιουδαίας.
Η εν κόσμω οσίως
και αμέμπτως τον βίον
εκδαπανήσασα,
Ματρώνα, και αρθείσα
προς δόμους αφθαρσίας,
μη ελλίπης εκάστοτε
υπέρ των σων ικετών
πρεσβεύουσα Κυρίω.

Μήτερ πνευματοφόρε,
της Ρωσίας, Ματρώνα,
το νέον σέμνωμα,
επάκουσον φωνής μου
δεήσεως και ρύσαι
συμφορών και κακώσεων
και της γεένης πυρός
τον καταφεύγοντά σοι.

Ουρανόφωτος στήλη
ταπεινώσεως, μήτερ,
ευχής και νήψεως
επώφθης, εκ κοιλίας
μητρός προορισθείσα
καταυγάσαι πυρσεύμασιν
σων διδαχών τον λαόν
εν αθεΐας χρόνοις.

Θεοτοκίον.
Υπερύμνητε Μήτερ,

σην αγίαν εικόνα
ως όλβον άσυλον
επονομαζομένην,
αμαρτωλών απάντων
σωτηρία, η πάνσεπτος
Ματρώνα έσχεν παντί
εν βίω, Θεοτόκε.

Ωδή η΄. Τον βασιλέα.
Δακρυρροούντες,
Τας σας λιτάς εκζητούμεν
Οι εν θλίψεσιν όντες, Ματρώνα,
Προς τον σον Νυμφίον
Και Λυτρωτήν του κόσμου.

Ίσθι ακέστωρ
των σε υμνούντων, Ματρώνα,
ταπεινώσεως ως μυροθήκην
και δοχείον πλήρες
υπομονής εν βίω.

Αγίων νέων
συνηριθμήθης χορείαις,
μεθ’ ων χαίρη απαύστως εν πόλω
και Χριστώ πρεσβεύεις
υπέρ ημών, Ματρώνα.

Θεοτοκίον.
Λειμών ευώδης,
Μήτερ Θεού, παρθενίας,
και ηδύπνοος κήπος αγνείας
πέλουσα, σους δούλους
καθήδυνον οδμαίς σου.

Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Υπέρ των σε τιμώντων
και ασπαζομένων
εν τη μονή θείας Σκέπης σα λείψανα,

Χριστόν δυσώπει, Ματρώνα, τον σε δοξάσαντα.

Στηρίζουσα μη παύση,
στύλε της Ρωσίας,
τους κλονουμένους, Ματρώνα, εκάστοτε
ευχών σου ράβδω προς Κτίστην τον πανευΐλατον.

Ορθοφρονούντων πάντων
Ρώσων αντιλήπτορ,
Ματρώνα, πλάνης ομίχλην εκδίωξον
και την αχλύν την ζοφώδη λύσον αιρέσεων.

Ναέ χρηστοηθείας
πάγχρυσε, Ματρώνα,
ναούς ημάς εγρηγόρσεως, πάντιμε,
δείξον τους μνήμην τιμώντας σην αεισέβαστον.

Θεοτοκίον.
Χαρίτων θεοσδότων,
Κεχαριτωμένη,
αγνή Παρθένε, ταμείον ασύλητον,
τους σε γεραίροντας πόθω αεί χαρίτωσον.

Άξιον εστιν ως αληθώς μακαρίζειν Σε την Θεοτόκον, την αειμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών.
Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σερουφείμ, την αδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκούσαν. την όντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Και τα παρόντα Μεγαλυνάρια.
Χαίροις των εν κόσμω ασκητριών
καύχημα, Ματρώνα,
των ασκήσει θεοτερπεί
αρετών εις ύψος
καταντησάτων μέγα, νεόφυτον Ρωσίας
άνθος ηδύπνοον.

Πάντας τους προστρέχοντας ευλαβώς
σου ταις ικεσίαις
προς τον Κύριον Ιησούν,

σον σεπτόν Νυμφίον
εν ουρανοίς, Ματρώνα,
συντήρει επηρείας
πλάνου απήμονας.

Χαίροις διοράσεως ο κανών,
χαίροις, η ακρότης
της εν βίω υπομονής,
χαίροις της Ρωσίας
ο όγδοος στύλος,
Ματρώνα θεοφόρε,
πίστεως πρόβολε.

Χαίροις, η αόμματος εκ γαστρός,
η χαριτωθείσα
Παρακλήτου αύραις τερπναίς,
χαίροις, συμπαθείας
προς πάσχοντας, Ματρώνα,
και προς εμπεριστάτους
στύλος ακράδαντος.

Δίδου τοις τιμώσί σε ακλινώς,
ευκλεές Ματρώνα,
εν τω βίω υπομονήν
και ισχύν πατήσαι
το φρύαγμα του πλάνου,
η στέρησιν ομμάτων
καθυπομείνασα.

Φως την στερηθείσαν εκ γενετής
οφθαλμών, Ματρώναν,
ευφημήσωμεν ευλαβώς
ως πνευματοφόρων
ασκητριών Ρωσίας
αγλάϊσμα το νέον
και σκεύος χάριτος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί,

Πρόδρομε Κυρίου,
Αποστόλων η δωδεκάς,
οι Άγιοι Πάντες,
μετά της Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν
εις το σωθήναι ημάς.

Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς (γ΄).
Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών ένεκεν του ονόματός σου. Κύριε, ελέησον. Κύριε ελήσον. Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι. Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς αγιασθήτω το όνομά σου . Ελθέτω η βασιλεία σου. Γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επίτης γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον. Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
Ο Ιερεύς.
Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος , νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Απολυτίκιον. Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.
Αδιάσειστον στύλον Ρωσίας όγδοον,
την στερουμένην ομμάτων
εκ γενετής, ευλαβώς
ανυμνήσωμεν Ματρώναν την αοίδιμον,
ως σκεύος θείων δεωρεών
και αγάπης ακραιφνούς
προς πάντας εμπεριστάτους
βοώντες. σκέδασον ζόφον
παθών ημών φωτί σης χάριτος.

Εκτενής και απόλυσις,
μεθ’ ην ψάλλομεν το εξής.

‘Ηχος β΄. Ότε εκ του ξύλου.
Πάντων εν εσχάτοις τοις καιροίς
κεκλεισμένων, μήτερ, εχόντων
τους οφθαλμούς της ψυχής
και αυτής συμφέροντα,
Ματρώνα πάνσεμνε,
παρορόντων διάνοιξον
και δείξον την τρίβον
προς ζωήν απάγουσαν
την αιωνίζουσαν
τους ειλικρινώς σε τιμώσιν
ως Ρωσίδος πάνσεπτον γόνον
και ταμείον χάριτος ακένωτον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τας δεήσεις των δούλων σου
και λύτρωσαι ημάς
από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου
εις σε ανατίθημι,
Μήτερ του Θεού,
φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Δίστιχα.
Ματρώνα, άνοιξον οφθαλμούς μου βλέπειν
ψυχής το συμφέρον, βοά Χαραλάμπης.

Φιλοθέου διάνοιξον έτι κόρας
ψυχής, Ματρώνα, οράν αγήρω μόνον.